

Vlaams
Parlement

ingediend op **591** (2015-2016) – Nr. 1
4 december 2015 (2015-2016)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Andries Gryffroy

betreffende het innovatief delen en financieren
van zonne-energie

1. Inleiding

De Vlaming hecht nog steeds een groot belang aan hernieuwbare energie. Volgens een recente peiling van iVOX vindt 78,9% van de Vlamingen dat de Vlaamse overheid meer moet investeren in hernieuwbare energie. Vlaanderen herbergt nog steeds een groot potentieel aan zonne-energie. Niet alle burgers kunnen echter zonnepanelen installeren. Sommigen hebben een dak dat verkeerd is georiënteerd, anderen ontberen de middelen of wonen in een appartement. Nog anderen willen bijkomend investeren in groene energie, maar hebben geen bijkomende mogelijkheden om dit op de eigen woning te realiseren. Tegelijkertijd zijn er ook nog veel grote publieke en private daken waar er nog tal van opportuniteiten zijn om zonnepanelen te installeren, maar waarvan de eigenaar de investering niet of niet volledig zelf wil dragen. Met deze conceptnota gaan we na hoe we de obstakels kunnen wegnemen om bijkomende investeringen in zonne-energie mogelijk te maken. Zo willen we scholen, sportverenigingen, bedrijven en andere organisaties, die niet altijd over de middelen beschikken om te investeren, toch van zonne-energie laten genieten. Deze investering levert naast groene energie ook een rendement op voor de burgers die mee participeren.

Naast een kader om te investeren in publieke en private daken, werkt deze nota ook een concept uit om de kilowattuur (kWh) energie die de zonnepanelen op een ander gebouw produceren in mindering te laten brengen op de energierekening van de eigen elektriciteitsrekening. Zo kunnen gezinnen die niet over de mogelijkheid beschikken om thuis in zonnepanelen te investeren alsnog rechtstreeks genieten van hun eigen groene stroom. Gezinnen, verenigingen, bedrijven krijgen bijgevolg de mogelijkheid om te kiezen tussen een geldelijk rendement in euro's of voor het energetisch rendement in kWh. De opgewekte energie uit de eigen zonnepanelen, geplaatst op andermans dak, worden verrekend op de eigen energierekening van de elektriciteitsfactuur. De eigenaar van het dak krijgt de kans om zijn energiefactuur te verlagen en dus over te schakelen op hernieuwbare energie. Zo kan de eigenaar rechtstreeks groene stroom kopen.

Zo creëren we een win-winsituatie: we laten gezinnen en bedrijven toe om gemakkelijker te investeren in groene energie, terwijl scholen, verenigingen, overheidsinstellingen en andere eigenaars van gebouwen met een grote dakoppervlakte de mogelijkheid krijgen om over te schakelen op groene energie. Daarenboven wint de overheid erbij omdat deze zonnepanelen bijdragen aan de 2020-doelstelling waarbij Vlaanderen 10,5% groene energie hoopt te produceren.

Om dit mogelijk te maken moet Vlaanderen enkele wettelijke obstakels wegwerken. Er is nood aan een kader voor het verrekenen van op afstand geproduceerde energie en kan Vlaanderen een project opzetten waarbij het zijn eigen patrimonium aanbiedt voor het plaatsen van zonnepanelen. Zo snijden we het onderbenutte potentieel aan zonne-energie aan. We halen het investeren in zonne-energie uit de schaduw.

2. Waarom PV-potentieel beter benutten?

Sinds de Vlaamse Regering de zeer gunstige regeling voor investeringen in zonnepanelen in 2012 omvormde, steeg het totaal geïnstalleerde vermogen aan PV-installaties (photovoltaïsch) amper van 2.081.626 kilowatt (kW) in 2012 naar 2.162.305 kW in 2014¹. Vlaanderen heeft bovendien nood aan een nieuw verhaal dat zonne-energie weer in een positief daglicht plaatst.

¹ Cijfers Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG), gebaseerd op datum van indienstneming.

De marginale toename van de afgelopen jaren is onterecht, omdat PV-installaties zelfs met een lage tot geen ondersteuning nog steeds een meer dan degelijk rendement leveren.

PV-installaties spelen een belangrijke rol voor het behalen van de 2020-doelstelling van Vlaanderen. De beperkte schaal van Vlaanderen laat immers niet toe om slechts met één technologie de groene-energievraag te beantwoorden. We moeten op zoek gaan naar een zo efficiënt mogelijk gebruik van onze ruimte. Het gebruik van bestaande daken voor zonne-energie is hierbij één aspect.

Naast de aanzet tot een Fastlane voor windenergie kan het energiebeleid in Vlaanderen een versnelling gebruiken voor PV-installaties. Daarbij stippelen we bijkomende trajecten uit om de groene-energieproductie via zonnepanelen verder te stimuleren.

Vlaanderen zal werk moeten maken van een en-enverhaal waarbij verschillende vormen van hernieuwbare energie kansen krijgen. Onze bestaande bebouwde oppervlakte biedt voldoende potentieel om onze gratis zonne-energie verder te benutten zonder dat we nieuwe open ruimte moeten aansnijden.

3. Bundelen van de krachten van verbruikers, installateurs en investeerders

Elke vereniging, elk gemeentebestuur, bedrijf, gezin heeft wel eens nagedacht over het plaatsen van zonnepanelen. Maar voor velen is de drempel om in zonnepanelen te investeren te hoog. Ofwel zijn ze onvoldoende geïnformeerd over de mogelijkheden van een PV-installatie, ofwel zijn de financiële, technische en juridische obstakels in hun ogen te ingrijpend om een groter PV-project tot een goed einde te brengen. Ten slotte zijn er nog de procedures en administratieve stappen die doorlopen moeten worden om PV-installaties te plaatsen en in werking te laten treden.

Door de krachten van de verbruikers, installateurs en investeerders te bundelen en in één proces samen te brengen, versoepelen we het PV-installatieproces. Vlaanderen moet hierbij inzetten op twee pijlers. Enerzijds moeten de verbruikers met grote dakoppervlaktes die graag willen overschakelen op eigen groene energie, maar hiervoor niet over het kapitaal en/of de kennis beschikken, samengebracht worden. Anderzijds moeten de (kleine) investeerders die mee willen investeren in de Vlaamse energietransitie en van hun investering een rendement verwachten, gegroepeerd worden.

Door de krachten van verbruikers, installateurs en investeerders te bundelen, creëren we een nieuw marktsegment voor PV-installaties. Vandaag bestaat voor particulieren reeds de mogelijkheid om te investeren in heel grote PV-installaties, maar voor projecten op kleinere schaal (zoals voor zonnepanelen op de daken van scholen, sporthallen en kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's)) ligt de markt moeilijker.

3.1. Eén geïntegreerd proces

Wanneer de identificatie, installatie en financiering in één vloeiend proces verwerkt wordt, vallen de obstakels voor de geïnteresseerde verbruikers en investeerders grotendeels weg. Een eigenaar-verbruiker moet als het ware enkel zijn dak aanbieden om vervolgens te kunnen genieten van de voordelen van een PV-installatie. Een PV-consortium dat de verschillende stappen coördineert en opvolgt, kan de verbruikers, investeerders en installateurs ondersteunen.

De eerste stap is de analyse van het gebouw en de vereiste eigen energie, het analyseren of de elektrische installatie voldoet en of een vergunning noodzake-

lijk is. Vervolgens moet een rentabiliteitsstudie uitwijzen of het beoogde project voldoende rendabel is. Indien de voorgaande stappen positief zijn, volgt de beslissing over hoe de financiering zal gebeuren. Kiest men voor een eigen financiering of gebruikt men de mogelijkheid van extern kapitaal? Veel bedrijven investeren liever in hun kerntaak waarop ze een hoger rendement of Internal Rate of Return (IRR) halen dan in een PV-project. Ook verenigingen, scholen en andere, investeren liever in hun eigen werking dan in zonnepanelen. Daarom is het belangrijk dat er extern kapitaal beschikbaar komt om te investeren in nieuwe PV-installaties.

3.2. Clusteren

Een tweede uitdaging is dat het plaatsen van zonnepanelen voor één verbruiker onvoldoende aantrekkelijk is om heel het proces te begeleiden. Het aanboren van een nieuw marktsegment ontstaat niet alleen door gezinnen, verenigingen en bedrijven te laten begeleiden door een PV-consortium via een geïntegreerd proces van identificatie tot financiering en plaatsing. De marktschaal moet voldoende groot zijn om de rentabiliteit van een consortium te garanderen. Door de markt van verschillende potentiële oppervlakten te bundelen van bedrijven, gezinnen en investeerders kan een aantrekkelijke schaal bereikt worden voor een PV-consortium. Veel dakoppervlakten in Vlaanderen blijft immers onderbenut, omdat de rentabiliteit te laag ligt. Door verschillende daken gezamenlijk op de markt te brengen, ontstaat een voldoende hoog schaalniveau dat interessanter wordt voor de sector. Door verschillende vrije dakoppervlakten in dezelfde buurt te bundelen, kan het schaalniveau voor een PV-consortium, dat het hele proces begeleidt, echt interessant worden.

3.3. Crowdsourcing

De historisch lage rente maakt dat er een grote hoeveelheid kapitaal beschikbaar is, dat kan aangesproken worden om bijvoorbeeld de productie van zonne-energie en andere vormen van hernieuwbare energie te financieren. Net zoals bij het clusteren van de verbruikers, om tot een voldoende aantrekkelijke dakoppervlakte te komen, is het belangrijk dat de geïnteresseerde investeerders op een platform samengebracht worden.

Een PV-installatie kost al snel enkele duizenden euro's, een installatie op een sporthal, bedrijfshal, school loopt al snel in de tienduizenden euro's. Een individuele financiering is niet evident. Maar als investeringen worden opgedeeld, kan een grotere PV-installatie de nodige financiering vinden. Crowdsourcing biedt een belangrijke mogelijkheid om de PV-installaties van bedrijven, scholen en verenigingen te financieren. Ze investeren hierbij niet alleen in hernieuwbare energie, maar ontvangen eveneens een rendement voor hun investering.

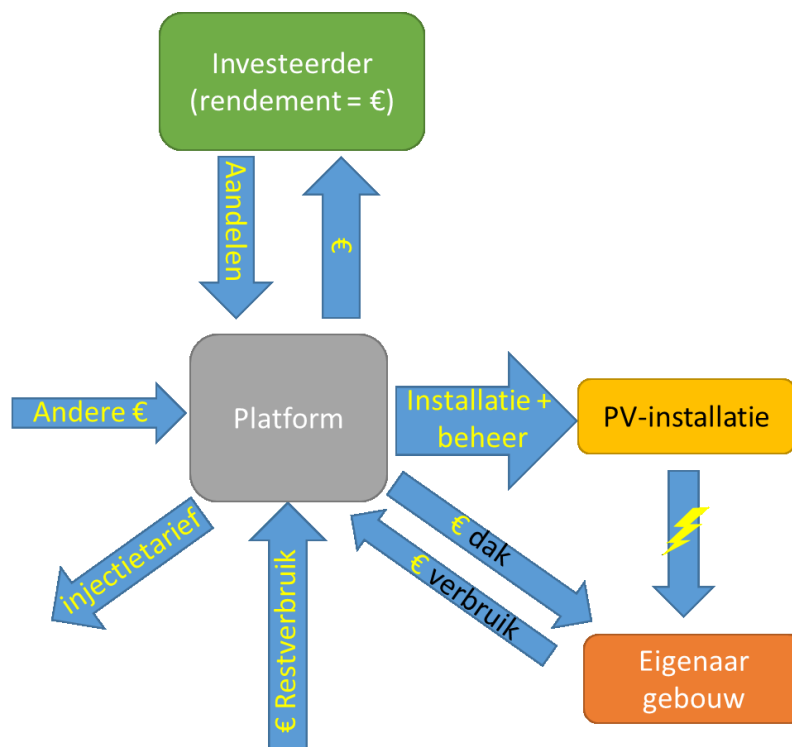
4. Twee modellen om financiering van PV-installaties te bevorderen

4.1. Lokaal verbruiker met financieel rendement voor investeerders (puur financiële benadering)

Een eerste mogelijkheid om PV-panelen via crowdsourcing te stimuleren, is een platform creëren voor het financieren van een PV-installatie, waarbij de elektriciteit volledig lokaal wordt verbruikt door een vereniging/bedrijf/overheid. De verbruiker moet enkel zijn dak of grond aanbieden via bijvoorbeeld een recht van opstal. Het PV-consortium doet de studie, schrijft vervolgens een aanbesteding uit en volgt de plaatsing van de installatie op. De PV-installatie wordt hierbij extern gefinancierd door gezinnen/bedrijven/verenigingen/lokale besturen enzovoort.

Eenmaal de installatie functioneert, wordt energie geproduceerd. De verbruiker betaalt voor de energie per kWh die hij afneemt en dit tegen een lager bedrag dan de marktprijs. Het platform zorgt voor de verrekening van alle kosten en inkom-

sten. Het PV-consortium zet het platform hiervoor op en ontvangt daarvoor een vergoeding. De investeerders, onder wie dus ook burgers zitten, krijgen vervolgens een rendement op hun inbreng. In Nederland ligt dit rendement voor gelijkaardige projecten rond de 3,5%.

Figuur 1: Platform met lokale gebruiker met financieel rendement voor investeerders.

4.2. Lokaal gebruiker gecombineerd met op afstand verrekenend verbruik en financieel rendement

Wanneer een vereniging, bedrijf of overheid over een groot dakoppervlakte beschikt, maar zelf onvoldoende elektriciteit consumeert om het volledige PV-potentieel te benutten, zou het handig zijn indien de op het dak geproduceerde energie rechtstreeks zou kunnen 'verkocht' worden aan geïnteresseerde gezinnen of bedrijven. Zo kunnen deze niet alleen investeren in hun eigen zonnepanelen, geplaatst op het dak van een vereniging/bedrijf/overheid, maar hebben ze eveneens recht op de daar geproduceerde kWh energie. Deze opbrengst zou dan verrekenend kunnen worden op de elektriciteitsfactuur van de investeerders. In Nederland is dit reeds mogelijk en heet dit 'saldere op afstand'.

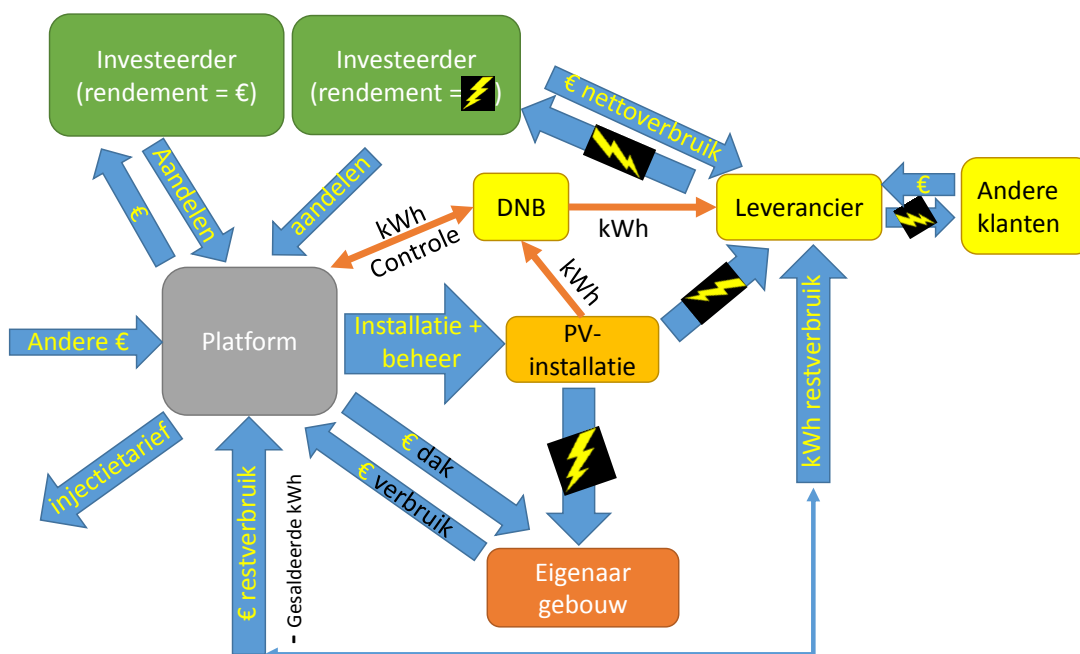
Bij dit verrekenen op afstand wordt enkel de energie-component² (=commodity) afgetrokken van de elektriciteitsfactuur. De distributiekosten daarentegen blijven gelden voor alle geleverde energie. De investeerder-verbruiker moet zelf geen prosumertentatief betalen, omdat de installatie reeds aan een injectietarief onderhevig is om de energie op het net te zetten. Deze vorm van investeren en verrekenen van de kWh levert alvast een meer significant potentieel rendement op dan via een puur financiële investering omdat op de geproduceerde zonne-energie die wordt verrekenend onder andere geen belasting over de toegevoegde waarde (btw) moet worden betaald. De geproduceerde energie wordt immers in mindering gebracht op de factuur waardoor deze niet aangerekend zal staan op de factuur. Daardoor wordt een investering aantrekkelijk.

² De kWh verbruikte energie.

Het restverbruik die niet lokaal of door de gezinnen-investeerders is verbruikt, wordt dan verkocht aan een leverancier die het dan als groene energie aan zijn klanten kan verkopen.

Het PV-consortium verricht, net zoals in het eerste model, de studie. Het schrijft vervolgens een aanbesteding uit en volgt de uitbouw van de installatie op. De PV-installatie krijgt eveneens een externe financiering door gezinnen en bedrijven.

Eenmaal de installatie werkt, kan ze energie produceren, de gebruiker betaalt vervolgens voor de kWh die hij afneemt, dit tegen een lagere tarief dan de marktprijs. De gezinnen die ervoor opteren om de geproduceerde energie van hun zonnepanelen te laten verrekenen op hun elektriciteitsfactuur, melden dit aan de distributienetbeheerder. De distributienetbeheerder geeft dit door aan de leverancier. Het platform zorgt vervolgens voor de verrekening van alle kosten en inkomsten. Het PV-consortium zet het platform hiervoor op en ontvangt hiervoor een vergoeding. De investeerders, onder wie dus ook burgers, krijgen vervolgens een rendement op hun inbreng. De gezinnen die de energie laten verrekenen op de elektriciteitsfactuur, zullen een hoger rendement krijgen dan de gezinnen die enkel een financiële investering doen.

Figuur 2: Platform met lokale gebruiker gecombineerd met op afstand verrekenend verbruik en financieel rendement.

5. Hoe mogelijk maken? De overheid als facilitator

De overheid dient als facilitator van zonne-energie op te treden. Zo is er enerzijds een wettelijk kader nodig om de kWh van een zonnedeelproject te kunnen verrekenen op afstand en anderzijds kan Vlaanderen helpen door zelf een zonnedeelsysteem op te zetten voor het eigen patrimonium.

5.1. Wegwerken van wettelijke obstakels

5.1.1. Creëren van wettelijk kader voor het verrekenen van kWh op afstand

Voor het verrekenen op afstand bestaat vandaag geen regelgevend kader. Om investeerders de nodige zekerheid te geven, is een decretaal kader aangewezen. Dit zou onderdeel kunnen uitmaken van een nieuw hoofdstuk onder titel VII van

het Energiedecreet, dat de milieuvriendelijke energieproductie en rationeel energieverbruik bespreekt.

Het is noodzakelijk om decretaal vast te leggen hoe de geproduceerde energie verrekend wordt op de elektriciteitsfactuur. Verrekenen op afstand betekent dat enkel de energiekost wordt afgetrokken, terwijl de kosten voor het gebruik van het distributienet blijven gelden. Aangezien de energie goedkoper kan worden aangekocht, levert dit nog steeds een significant voordeel op voor investeerders.

Bovendien moet afgesproken worden of een leverancier automatisch akkoord moet gaan met het verrekenen op afstand voor een afnemer of dat er een onderling akkoord moet zijn tussen beiden. De leverancier die de energie aankoopt van de zonnedeelinstallatie moet alvast dezelfde zijn als de leverancier van de afnemer van de zonnedeelenergie.

Bij het verrekenen op afstand is de uitwisseling van informatie tussen de leverancier, klant en PV-installatie-eigenaar cruciaal. Deze uitwisseling van informatie gebeurt op een onafhankelijke manier. De leverancier dient immers zeker te zijn dat de productiecijfers van de installatie correct zijn. Het zou logisch zijn, mochten de distributienetbeheerders ook instaan voor de verwerking van de productiegegevens. Ze treden hierbij op als onafhankelijk informatie-uitwisselingsplatform. De regulator doet vervolgens de controle op de correcte doorstroming van de informatie. Nadat de productiegegevens van de installatie en het aandeel van de aandeelhouder bekend zijn, kan men deze informatie doorsturen aan de leverancier. De leverancier verwerkt vervolgens deze informatie op de elektriciteitsrekening van de klant. Deze onafhankelijke rol in het beheren van de informatie van de productiegegevens kan worden vastgelegd in het Energiedecreet, waar reeds in artikel 4.1.10 wordt verwezen naar de vertrouwelijke rol die de netbeheerders spelen in het beheren van de gegevens.

In artikel 4.1.20 van het Energiedecreet dient een bijkomende openbardienstverplichting te worden ingeschreven, namelijk het onafhankelijke beheer van de productiegegevens van hernieuwbare energie-installaties die vallen onder het zonnedelen of verrekenen op afstand.

5.1.2. Geen prosumentarief

Aangezien gezinnen die hun energie via hun zonneaandeel thuis geleverd krijgen nog steeds de gewone distributienettarieven betalen, zullen deze gezinnen geen prosumentarief betalen. De installatie die de energie produceert, betaalt een injectievergoeding voor de energie die ze op het net plaatst.

5.2. Het creëren van een markt via het proefdraaien van project

5.2.1. Potentieel in kaart brengen

Indien de Vlaamse overheid de markt voor zonne-energie wil vergroten, is het aangewezen om het eigen potentieel aan te snijden. De Vlaamse overheid bezit zelf veel patrimonium zoals scholen, ministeries, gebouwen van administraties enzovoort, die in aanmerking komen voor het plaatsen van een PV-installatie. In een eerste fase dient het potentieel in kaart te worden gebracht.

5.2.2. Clusters aanbesteden

Eenmaal het potentieel geïdentificeerd is, kunnen de daken worden aanbesteed. Door projecten in een buurt te bundelen, bereikt een PV-platform makkelijker het schaalniveau dat nodig is om een project rendabel te maken. De Vlaamse overheid

zorgt er via het clusteren voor dat een markt wordt gecreëerd. Met het opzetten van proeftuinen kan expertise worden opgebouwd.

Bij de aanbesteding zullen zich naar alle waarschijnlijkheid consortia vormen die het hele proces begeleiden, van het opmaken van de exacte maatstaven, vergunnen, installeren, vinden van een leverancier die de energie aankoopt en verkoopt aan zijn klanten, tot en met het financieren via bijvoorbeeld een crowdsourcingplatform.

Dankzij dit platform zorgen we ervoor dat ook kleinere installaties in aanmerking komen voor derdepartijfinanciering. Tot nu toe waren het immers voornamelijk grote verbruikers die aanspraak maken op een derdepartijfinanciering.

5.2.3. Evaluatie aanbesteding en decreetgeving

Nadat de Vlaamse overheid haar daken heeft aanbesteed, zal de technologie voor het delen van zonnepanelen en energie gemakkelijker worden uitgebreid.

Zo maakt Vlaanderen best een evaluatie van zijn businessmodel en decreetgeving. Andere verenigingen of gemeenten kunnen hier mee aan de slag gaan. De verschillende partners zullen ondertussen op elkaar afgestemd zijn en hun kennis en expertise samen met Vlaanderen bijstellen.

6. Voorbeelden uit het buitenland

Het financieren van grotere PV-installaties via crowdfunding, waarbij elke burger een stukje van een grote installatie financiert, is in diverse landen reeds ingeburgerd. In Wenen garandeert Wien Energie een minimumrendement van 3,1% voor de investeerders die het leasen van zonnepanelen financieren. Voor sommige samenwerkingsverbanden loopt dit rendement zelfs op tot 5%. Het gaat hier uitsluitend om investeringsprojecten zonder verrekening op afstand. Bij één project betaalt de eigenaar van het gebouw, een supermarkt, de investeerders uit in bonnen om te shoppen in de supermarkt. Hierdoor kan immers een hoger rendement worden aangeboden. Iedere investeerder krijgt na twintig jaar zijn inleg volledig terug of kan onder bepaalde voorwaarden vroegtijdig uitstappen.

In Stuttgart tekende het autonoom gemeentebedrijf een constructie uit waarbij men de zonnepanelen kan leasen voor een vast maandelijks bedrag. Hoe langer de verhuur of lease van de PV-installatie loopt, hoe lager de vergoeding.

Het huren van de panelen vindt doorgaans plaats voor een periode van tien jaar. Het creëert opportuniteiten om te investeren in groene stroom en zorgt voor een kostenbesparing omdat hij deze energie tegen een lagere prijs kan aankopen. Het werken met een derdepartijfinanciering voor grote PV-installaties bestaat in Vlaanderen en andere regio's. Deze projecten vragen echter een minimumschaal die al snel meer dan 100 kilowattpiek (kWp) bedraagt. Er wordt onder andere gewerkt met obligaties, waarbij op het einde van de looptijd de inleg wordt terugbetaald. Tijdens de duurtijd van de obligatie krijgen investeerders een rente uitgekeerd. Het gaat hier dus telkens om projecten die enkel zoeken naar investeerders die een geldelijk rendement zoeken. Het werken met verrekenen op afstand gebeurt in Nederland.

7. Voorbeelden van een potentieel project

7.1. School

Een school in gemeente X beschikt over verscheidene daken die ideaal georiënteerd zijn voor een PV-installatie. Aangezien het om een gemeenschapsschool

gaat, wordt het potentieel mee opgenomen in de aanbesteding van de Vlaamse overheid.

Er wordt een evaluatie gemaakt of het dak voldoet aan de normen voor een PV-installatie en er komt een exacte berekening van de verwachte opbrengst, het eigen verbruik en het potentieel om gezinnen/bedrijven mee te laten genieten van de geproduceerde energie. Aangezien een school een relatief laag verbruik per m² heeft, wijst de studie uit dat een gecombineerd systeem het meeste rendement oplevert. De school kan immers een deel van haar dak ter beschikking stellen voor het 'verrekenen op afstand'.

De aandelen worden vervolgens op de markt gebracht, waarbij ouders, leerkrachten en anderen mee kunnen investeren in het vergroenen van de energieconsumptie van de school. Ouders krijgen niet alleen de kans om de school te helpen met haar hernieuwbare energievoorziening, sommige gezinnen kopen ook eigen panelen aan om hun eigen verbruik rechtstreeks te vergroenen via het principe van verrekenen op afstand.

De financieringsronde voor de school verloopt vlot en kan al na drie weken afgesloten worden. Vervolgens wordt de PV-installatie binnen enkele weken hierop aangelegd en het PV-consortium verzorgt alle communicatie naar de aandeelhouders. De school krijgt een monitor op een centrale plaats zodat iedereen mee kan volgen hoeveel groene energie de installatie al heeft geproduceerd. Zo groeit de PV-installatie ook uit tot een didactisch project. Na een jaar is duidelijk hoeveel de productie op jaarbasis bedraagt en keert men een eerste dividend uit. Gezinnen die kozen voor de verrekening op hun elektriciteitsfactuur krijgen hun eerste kWh opbrengst te zien op hun elektriciteitsfactuur.

7.2. Een schrijnwerkerij

Als tweede voorbeeld nemen we een schrijnwerkerij die een grote loods omvat waarin de machines staan. De ondernemer wil graag investeren in nieuwe machines en vindt hernieuwbare energie eveneens belangrijk. Omdat nieuwe machines belangrijker zijn voor de bedrijfsvoering, opteert de bedrijfsleider ervoor om te investeren in nieuwe machines en beslist hij om de investering in een PV-installatie niet te doen.

Gelukkig bestaat er het PV-consortium dat zowel de financiering als de begeleiding van het project op zich neemt. De schrijnwerkerij meldt zich aan en wordt volledig begeleid in haar proces om een PV-installatie uit te bouwen. Omdat het eigen verbruik hoog ligt, wordt er geopteerd voor de investeringsformule. De schrijnwerkerij krijgt vervolgens een energiecontract aangeboden waarbij zij zonne-energie, geproduceerd op haar eigen dak, aankoopt. Dit kan tegen een significant lagere prijs per kWh dan geldende markttarieven. Verscheidene werknemers of burens investeren mee in het mogelijk maken van het project, wat hun bewustzijn rond groene energie vergroot en de binding met het bedrijf versterkt.

7.3. Winkelcentrum

Verrekenen op afstand kan ook interessant zijn voor winkels in een winkelcentrum. Deze krijgen immers de mogelijkheid om zonne-energie aan te kopen van de grote PV-installatie op het dak. Tot nu toe is het enkel mogelijk om de zonne-energie te laten verrekenen voor de gemeenschappelijk delen. Dankzij het principe van het verrekenen op afstand kunnen winkels ook de zonne-energie van hun dak zelf aankopen. Een shoppingcenter zal haar volledige dak aanwenden voor zonne-energie waarbij elke winkel of bezoeker een aandeel kan kopen in de PV-installatie. De elektriciteitsrekening van elke winkel wordt vervolgens verlicht met de zonne-productie van elk zonneaandeel. De winkelluitbaters zullen vervolgens fier kunnen

afficheren dat zij ook meewerken aan onze klimaatdoelstellingen en hun eigen groene energie opwekken.

7.4. Voetbalkantine

De werking van de plaatselijke voetbalploeg slurpt veel middelen op, te veel om nog te kunnen investeren in zonne-energie. Nochtans loopt de elektriciteitsfactuur op. De daken van de overdekte tribunes en van de kantine beslaan een grote oppervlakte, maar het verbruik ligt er relatief laag. Door alle daken te laten opnemen in het zonnedeelproject van het PV-consortium krijgt men niet alleen groene energie voor het eigen verbruik, maar krijgt men ook een bescheiden vergoeding voor het verpachten van het dak. Zo kan er dankzij het aangeboden platform van het PV-consortium niet alleen in nieuw materiaal geïnvesteerd worden, maar ook in hernieuwbare energie. Gezien de ploeg een trouwe schare fans heeft, geraakt de financiering snel rond en is niet alleen het gras van de ploeg groen, maar ook de energie.

Andries GRYFFROY